

Derfor dette skulde forstaaes saaledes, at det skulde forbydes at hde frivillige Gaver, saa vilde det efter min Mening være et Skridt over Grændsen, og saa vare vi ifærd med at trække Grændsen, hvor vi ikke kunde det, og derfor var det, at en anden æret Taler strax foreslog ogsaa at affstaae Offer ved Brudevielse. Man skal blive staaende ved Frivillighed, og da har jeg det Haab og den Forvisning, at det danske Folk ingenlunde vil aflade at hde sin Præst disse Offre, forudsat at han er, hvad han bør være. En anden æret Taler udtalte sig igaar for, at Indsfrivningspenge ved Aftergang skulde bortfalde. Derved leledes Tanken naturligt hen til den Klasse Embedsmænd, som oppebære disse Indtægter, og § 11 omtaler dem ogsaa, det er samtlige Skolelærere. Jeg maa erklære, at naar jeg udtaler mig for fuldstændig Frivillighed med Hensyn til Offer og Akcidenter, saa tør jeg ikke uden Videre overføre dette mit Dulle til ogsaa at skulle gjælde med Hensyn til Skolelærerne, medmindre man er beredt paa at sætte noget Andet i Stedet; samtlige Landets Skolelærere ere ikke saaledes aflagte, at man ved Balance uden Videre kan stryge denne Indtægt. Jeg har selv været med i Anledning af de temmelig store Byrder, som Lovn af 8de Marts 1856 paalagde Kjøbstæderne, at søge Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet om betydelige Nedsættelser for forskjellige Embeder, og vor Ansøgning blev bevilget saaledes, at et Skolelærerembede blev, paa Grund af kirkelige Indtægter, nedsat med 200 Rd., hvilket jo er et betydeligt Beløb for et saadant Embede. Nu have Forholdene imidlertid udviklet sig saaledes, at det er meget sjældent og meget sparsomt med disse Indtægter i de forskjellige Kjøbstæder, og da en ny Lærer blev ansat i dette Embede, maatte han bittert beklage sin Skuffelse, idet de Indtægter, der indkom ved Offer og Akcidenter, paa ingen mulig Maade kunde naae det Beløb, som Embedet var nedsat med ifølge Ansøgning fra Kjøbstaden. Jeg maa derfor udtale, at jeg anseer det ønskeligt, at disse Indtægter ogsaa afløses for

Skolelærerne, men det gaaer paa ingen Maade an uden Videre at stryge dem ved Balance, uden at være betænkt paa at sætte noget Andet i Stedet. — Uagtet jeg ellers i det Hele taget samstemmer med det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i Henseende til hans Pittringer om denne Sag, maa jeg dog erklære mig aldeles uenig med ham i det Punkt, at naar den lovgivende Magt engang er bleven enig om at hæve disse Tvangsforholdsregler, som tvinge til at offere ved disse kirkelige Handlinger, saa skulde den kirkelige Magt kunne indføre dem igjen. Jeg mener, at naar den lovgivende Magt, som efter Grundloven er hos Kongen og Rigsdagen, har affstaaet Tvangen til at offere og hde Bidrag ved saadanne Veiligheder, saa kan ingen anden Magt end Lovgivningsmagten indføre dem igjen. Jeg har ikke kunnet finde Noget i Grundloven, som tillægger den kirkelige Magt en saadan Ret. Der er talt Meget om, at Beskaffningsretten er hos Rigsdagen, og at man ikke maa udvide Beskaffningsretten til Kommunerne; det forekommer mig, at man her lægger Beskaffningsretten hen paa et Sted, som endda har den Vanskelighed, at man ikke rigtig veed, hvor man lægger den. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har rigtignok anført, at Taren ikke var saa stor, idet de Vedkommende, som ikke vare fornøiede med, hvad denne kirkelige Lovgivningsmagt paalagde dem, kunde træde ud af Kirken. Ja, den Udvei har man altid, paa den Maade kan man unddrage sig baade Kommunens og Rigsdagens Beskaffningsret, naar man reiser ud af Kommunen eller Landet, men Spørgsmaalet er, om det kan være Vedkommende ligegyldigt at drages ud af Folketirken. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) sagde forleden Dag, at Begrebet om Kirken var noget taaget, og jeg maa fuldkommen tiltræde denne hans Pittring; man har til dette fremmede Ord „Kirken“ knyttet saa mange forskjellige Ting, at det indbefatter høist forskjellige Begreber, og det er meget vanske-